

Miként lehet „kapcsolatban” az iskola keretein belül egy diákkal az olyan tanár aki „diákunkat” nem is tanította? Az élet folyamat, még akkor is, ha töredékként, részként éljük meg kapcsolatainkat és találkozásainkat.

Bencés növendékpapként emlékezem pannonhalmi iskolánk akkori két diákjára, a Csíky fiúkra, Lajosra és Gáborra. Amikor aztán Gábor kisebbik fia felnőtt, akkor egy alkalommal csak annyit mondott diákszülként, hogy kisfiam is nálatok van. Ez a mi nyelvünkön azt jelentette, hogy Balázs fiam is a bencés iskola, a bencés rend nagy családjához tartozik. Emlékezem egy okos- és érdeklődőszemű nyúlánkn, vékony diákra. Udvarias és előzékeny köszöntéséből mindig éreztem, hogy ő többet tud rólam, mint fordítva. Ez kimondatlanul is azt jelentette, hogy ismerjük egymást, én az ő szüleit, ő meg hallott otthon rólam és ez a tapasztalat biztosságot adhat egy kisdíáknak. Csíky Balázs volt a neve. Úgy gondolom, hogy többen voltunk vele így, akik nem tanítottuk és mégis ismertük. Amikor a ballagáskor Balázs is letette fehér székfűjét a bazilika oltárán, meg a szülőket is láttam, akkor egyértelmű volt, ki ez a fiatalember: ismerem szüleit, rokonságát, őt, a mi iskolánk diákja.

Balázs egyetemistaként többször visszalátogatott, tanulmányai során érdekelték a „bencés témák”. Egyszer csak egyháztörténeti rendezvényeken, konferenciákon találkozhattam vele. Tihanyban hallottam őt 2014-ben utoljára előadni, ahol kapcsolatunk már olyan jó volt, mint az idősebb és a fiatalabb kollégáé. Mindig érdeklődéssel olvastam írásait. Örömmel árulta el a titkot, hogy írása jelenik meg a 70. születésnapomra megjelenő kötetben. Aztán mástól ugyan, de tudtam súlyos és gyógyíthatatlan betegségről. Sokat fohászkodtam életéért, hogy a mindennapok keresztjét viselni tudja. A kórházban meglátogathattam kevéssel halála előtt. Akkor még tele volt reménnyel, de azt is elfogadta, ha el kell mennie. Betegágyában dedikálta kusza betűivel nekem utolsó előtti ajándékát, a Magyarország és a Szentszék diplomáciai kapcsolatai 1920–2015. c. kötetében megjelent Serédi Jusztiniánról írott tanulmányát.

Amikor a pannonhalmi alma mater kiváló és fiatalon eltávozott alumnusára gondolok, tisztelettel rá emlékezem, az Írás szavai vígasztalnak.

„Az emberi élet értékét nem a hosszú öregkor adja meg és nem az évek számával mérik értékét. A lelki bölcsesség az igazi ősz haj...” (Bölcsesség, 4,7–8)

„Akkor az érteni tudók ragyogni fognak, mint a fénylő égbolt, s akik igazságra tanítottak sokakat, tündökölnék örökkön-örökké, miként a csillagok.” (Dán 12, 3)

Várszegi Asztrik

CSÍKY BALÁZS VÁLOGATOTT ÍRÁSAI JUBILEUMI ESZTENDŐK ÉS KATOLIKUS MEGÚJULÁS

JUBILEUMI ESZTENDŐK ÉS KATOLIKUS MEGÚJULÁS

CSÍKY BALÁZS
válogatott írásai

Budapest, 2021